

(2) מל"א ה', כז-לב	מל"א ט', טו-כה
ויעל המלך שלמה מס מכלי־ישראל ויהי המס שלשים אלף איש: וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם עליהם: ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמונים אלף חצב בהר: לבד משרי הנצבים לשלמה אשר עלי־המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות הרדים בעם העֵשִׂים במלאכה: ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית: ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית:	וזה דבר־המס אשר־העלה המלך שלמה לבנות את־בית ה' ואת־ביתו ואת־המלוא ואת חומת ירושלים ואת־חצר ואת־מגדו ואת־גזר: פרעה מלך־מצרים עלה וילכד את־גזר וישרפה באש ואת־הכנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלחים לבתו אשת שלמה: ויבן שלמה ואת־גזר ואת־בית חרן תחתון: ואת־בעלת ואת־תמר תדמר במדבר בארץ: ואת כל־ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו: כלהעם הנותר מן־האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסים אשר לא־מבני ישראל המה: בניהם אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא־יכלו בני ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס־עבד עד היום הזה: ומבני ישראל לא־נתן שלמה עבד כיהם אנשי המלחמה ועבדיו ושיריו ושלישיו ושירי רכבו ופרשיו: אלה שרי הנצבים אשר עליה־מלאכה לשלמה חמשים וחמש מאות הרדים בעם העֵשִׂים במלאכה: אך בת־פרעה עלתה מעיר דוד אל־ביתה אשר בנהילה אז בנה את־המלוא: והעלה שלמה שלש פעמים בשנה עלות ושלמים עלי־המזבח אשר בנה לה' והקטיר אתו אשר לפני ה' ושלם את־הבית:

(3) מל"א ג', טז-כח	מל"ב ו', כו-לג
אז תבאנה שתיים נשים זנות אל־המלך ותעמדה לפניו: ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית: [---] ותאמר האשה אשר־בנה החי אל־המלך כי־נכמרו רחמיה עלי־בנה ותאמר בי אדני תנוללה את־הילוד החי והמת אל־תמיתהו וזאת אמרת גס־לי גס־לך לא יהיה גזרו: ויען המלך ויאמר תנוללה את־הילוד החי והמת לא תמיתהו היא אמו: וישמעו כלי־ישראל את־המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי־חכמת א־להים בקרבו לעשות משפט:	... ויהי מלך ישראל עבר עליה־חמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: ויאמר אל־יושעך ה' מאין אושיעך המן־הגרן או מן־היקב: ויאמר־לה המלך מה־לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך ונאכלנו היום ואת־בני נאכל מחר: [---] ואמר אליה ביום האחר תני את־בנך ונאכלנו ותחבא את־בנה: ויהי כשמע המלך את־דברי האשה ויקרע את־בגדיו והוא עבר עלי־החמה וירא העם והנה השק עלי־בשרו מבית: ויאמר כה־יעשה־לי א־להים וכה יוסף אס־יעמד ראש אלישע בן־שפט עליו היום:

(4) לשונות משותפות לעצת הזקנים (י"ב, ז) ולנבואת אחיה (י"א, כט-לט)	
"אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים"	עבדי דוד (לב), דוד עבדי (לד, לח) לדוד עבדי (לו)
"ואענה את זרע דוד למען זאת"	התקוממויות נגד שלמה (י"א, יד-כה)
"אך לא כל הימים" (לט). כל הימים (לו)	הועדת ירבעם למלוכה (י"א, כו-מ)

(5) ההקבלה בין היחידה הראשונה לאחרונה בפמ"ש – שיטת עמוס פריש	
ראשית מלכות שלמה: מהתמלכות אדוניה להתבססות מלכות שלמה (א'–ב')	אחרית מלכות שלמה: מהתקוממויות נגד שלמה לפילוג הממלכה (י"א, יד–י"ב כד)
המלכת שלמה בדבר דוד בעקבות התמלכות אדוניה (א')	התקוממויות נגד שלמה (י"א, יד-כה)
צוואת דוד לשלמה (ב', א-ט)	הועדת ירבעם למלוכה (י"א, כו-מ)
נוסחת סיום מלכות דוד (ב', י-יב)	נוסחת סיום מלכות שלמה (י"א, מא-מג)
התבססות מלכות שלמה (ב', יג-מו)	פילוג הממלכה – המלכת רחבעם בישראל, ורחבעם בן שלמה ביהודה (י"ב, א-כד)

י"א, לח	ב', ג-ד	(6)
והיה אִסְתַּשְׁמַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֹךְ וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי וְעִשִׂיתָ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי לְשִׁמּוֹר חֻקוֹתַי וּמִצְוֹתַי כֹּאֲשֶׁר עָשִׂה דוֹד עַבְדִּי וְהִיִּיתִי עִמָּךְ וּבִנִּיתִי לְךָ בֵּית נֶאֱמָן כֹּאֲשֶׁר בִּנִּיתִי לְדוֹד וְנָתַתִּי לְךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל:	וְשִׁמְרָת אֶת־מִשְׁמַרְתִּי ה' אֶל־הַיָּד לְלַכְתָּ בְּדַרְכֵי לְשִׁמּוֹר חֻקְתֵּינוּ מִצְוֹתֵינוּ וּמִשְׁפָּטֵינוּ וְעִדּוֹתֵינוּ כְּכָתוּב בַּתּוֹרָה מִשֶּׁה לְמַעַן תִּשְׁכִּיל אֶת־כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר תִּפְנֶה שֵׁם: לְמַעַן יִקִּים ה' אֶת־דְּבָרֹו אֲשֶׁר דָּבַר עָלַי לֵאמֹר אֲסִיִּשְׁמְרוּ בְּנִיךְ אֶת־דַּרְכֵּם לְלַכְתָּ לִפְנֵי בָּאֵמֶת בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מֵעַל כֶּסֶף יִשְׂרָאֵל:	

נבואת אחיה	צוואת דוד	(7) המעמד
אחיה	דוד	הדובר
שלמה	דוד	המלך הקיים
ירבעם בן נבט	שלמה	המלך המיועד
שלמה הנחיות: "כל ימי חייו"	[אדוניה] אין הנחיות	היריב (והנחיות לגביו)
בן שלמה	[אדוניה]	מפסיד השלטון

סיפור פילוג הממלכה (י"ב, א-כד)	סיפור המלכת שלמה (א', א-נג)	(8)
כד: שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה	כז: אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת...	
יח: וישלח המלך רחבעם את־אדרם אשר עליהםס וירגמו כל־ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלים:	נג: וישלח המלך שלמה ויורדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה...	
א: כי שכם בא כל־ישראל להמליך אתו: טז: וירא כל־ישראל כי לא־שמע המלך אלהם... יח: וירגמו כל־ישראל בו אבן וימת: כ: ויהי כשמע כל־ישראל כי־שב ירבעם וישלחו ויקראו אתו אליהעדה וימלכו אתו על כל־ישראל...	כ: ואתה אדני המלך עיני כל־ישראל עליך להגיד להם מי ישב עלי־כסא אדנייהמלך אחריו:	